

Θεωρία Συνόλων

Ασκήσεις
Χειμερινό Εξάμηνο 2021-2022

ΕΘΝΙΚΟ ΜΕΤΣΟΒΙΟ
ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ

Σχολή Εφαρμοσμένων
Μαθηματικών και Φυσικών
Επιστημών

10ο Φυλλάδιο

Διδάσκων:
Β. Γρηγοριάδης

Άσκηση 1. Έστω (U, \leq) ένας καλά διατεταγμένος χώρος, A ένα μη κενό σύνολο και $D : \mathcal{P}(A) \rightarrow \mathcal{P}(A)$ με $D(X) \subseteq X$ για κάθε $X \in \mathcal{P}(A)$.

Ορίζουμε με υπερπεπερασμένη αναδρομή την οικογένεια $(C_x)_{x \in U}$ υποσυνόλων του A ως εξής:

$$\begin{aligned} C_{0_U} &= A \\ C_y &= D(C_x) \quad \text{αν } y = Sx, \\ C_y &= \bigcap_{x < y} C_x \quad \text{αν το } y \text{ είναι οριακό σημείο.} \end{aligned}$$

- (i) Δείξτε με επαγωγή στο y ότι για κάθε $z, y \in U$ με $z \leq y$ έχουμε $C_y \subseteq C_z$.
(ii) (Για όσες/όσους γνωρίζουν τοπολογία) Αν $A = [0, 1]^2$ και η συνάρτηση D ικανοποιεί επιπλέον την εξής ιδιότητα:

X μη κενό κλειστό υποσύνολο του $[0, 1]^2 \implies D(X)$ μη κενό κλειστό υποσύνολο του $[0, 1]^2$,

δείξτε ότι κάθε C_y είναι μη κενό κλειστό υποσύνολο του $[0, 1]^2$.

Λύση.

(i) Θεωρούμε την ιδιότητα

$$P(y) \iff (\forall z \leq y)[C_y \subseteq C_z].$$

Θέλουμε να δείξουμε ότι ισχύει η $P(y)$ για κάθε $y \in U$.

Έστω $y \in U$ και υποθέτουμε ότι για κάθε $x < y$ ισχύει η $P(x)$. Θα δείξουμε ότι ισχύει και $P(y)$. Αν το δείξουμε αυτό τότε από την Αρχή Υπερπεπερασμένης Επαγωγής θα έχουμε το ζητούμενο.

Αν $y = 0_U$ τότε για κάθε $z \leq y$ θα έχουμε $z = 0_U$ και άρα $C_y = C_{0_U} = A = C_z$. Άρα ισχύει $P(y)$.

Αν $y = Sx$ τότε για κάθε $z \leq y$ θα έχουμε είτε $z \leq x$ είτε $z = Sx = y$. Αν $z = Sx = y$ τότε προφανώς $C_y = C_x$. Αν $z \leq x$ τότε

$$C_y = C_{Sx} = D(C_x) \subseteq C_x \subseteq C_z$$

όπου στον πρώτο εγκλεισμό χρησιμοποιήσαμε την ιδιότητα $D(X) \subseteq X$ και στον δεύτερο ότι ισχύει η $P(x)$ από την Επαγωγική Υπόθεση για το $x < y$. Σε κάθε περίπτωση έχουμε $C_y \subseteq C_z$ για κάθε $z \leq y$, δηλαδή ισχύει $P(y)$.

Τέλος αν το y είναι οριακό σημείο τότε για κάθε $z \leq y$ είτε $z = y$ οπότε προφανώς $C_y = C_z$ είτε $z < y$ οπότε

$$C_y = \bigcap_{x < y} C_x \subseteq C_z.$$

(Εδώ δεν χρειάζεται η Επαγωγική Υπόθεση.) Άρα ισχύει $P(y)$.

(ii) Δείχνουμε με Υπερπεπερασμένη Επαγωγή στο y ότι κάθε C_y είναι μη κενό κλειστό υποσύνολο του $[0, 1]^2$. Έστω $y \in U$ και υποθέτουμε ότι για κάθε $x < y$ το σύνολο C_x είναι μη κενό κλειστό υποσύνολο του $[0, 1]^2$. Δείχνουμε το ίδιο για το C_y .

Αν $y = 0_U$ τότε $C_y = C_{0_U} = [0, 1]^2$ που είναι προφανώς μη κενό κλειστό υποσύνολο του $[0, 1]^2$.

Αν $y = Sx$ τότε $C_y = C_{Sx} = D(C_x)$. Από την Επαγωγική Υπόθεση το C_x είναι μη κενό κλειστό υποσύνολο του $[0, 1]^2$, και από την ιδιότητα της D το ίδιο ισχύει και για το $D(C_x) = C_y$.

Αν το y είναι οριακό σημείο τότε $C_y = \bigcap_{x < y} C_x$. Από την Επαγωγική Υπόθεση κάθε C_x είναι μη κενό κλειστό υποσύνολο του $[0, 1]^2$. Επομένως το C_y είναι κλειστό ως τομή κλειστών συνόλων. Μένει να δείξουμε ότι είναι μη κενό. Εδώ χρησιμοποιούμε την έννοια της συμπάγιας.

Παρατηρούμε ότι η οικογένεια $(C_x)_{x < y}$ έχει την ιδιότητα της πεπερασμένης τομής, δηλαδή για κάθε $x_1, \dots, x_n < y$ έχουμε $\bigcap_{i=1}^n C_{x_i} \neq \emptyset$. Αυτό συμβαίνει λόγω του (i) και της Επαγωγικής Υπόθεσης: θεωρούμε $x_1, \dots, x_n < y$, χωρίς βλάβη της γενικότητας υποθέτουμε ότι $x_1 < x_2 < \dots < x_n$, τότε για κάθε $i = 1, \dots, n$ έχουμε από το (i) ότι $C_{x_i} \supseteq C_{x_n}$ και άρα

$$\bigcap_{i=1}^n C_{x_i} = C_{x_n} \neq \emptyset \quad (\text{Επαγωγική Υπόθεση}).$$

Εφόσον η οικογένεια κλειστών συνόλων $(C_x)_{x < y}$ έχει την ιδιότητα της πεπερασμένης τομής και το $[0, 1]^2$ είναι συμπαγής χώρος προκύπτει ότι η τομή $\bigcap_{x < y} C_x$ είναι μη κενή.

Άσκηση 2 (Πρόβλημα x7.23). Δείξτε ότι $\chi([0, n]) =_o [0, n+1]$ όπου $n \in \mathbb{N}$. Με $\chi(A)$ εννοούμε τον χώρο Hartogs του συνόλου A και με $[0, m)$, όπου $m \in \mathbb{N}$, το σύνολο όλων των φυσικών αριθμών μικρότερων του m με τη φυσική του διάταξη.

Λύση.

Γνωρίζουμε ότι $W = [0, n+1) \not\leq_c [0, n)$ επομένως από τη χαρακτηριστική ιδιότητα του χώρου Hartogs προκύπτει $\chi([0, n]) \leq_o [0, n+1)$. (Τα διαστήματα $[0, k)$, $k \geq 1$, με τη φυσική τους διάταξη είναι καλά διατεταγμένοι χώροι.)

Αν είχαμε $\chi([0, n]) <_o [0, n+1)$ τότε ο $\chi([0, n])$ θα ήταν όμοιος με ένα γνήσιο αρχικό τμήμα του $[0, n+1)$. Δηλαδή θα υπήρχε $m \in [0, n+1)$ με $\chi([0, n]) =_o [0, m)$. Αλλά τότε $m \leq n$ και επομένως

$$\chi([0, n]) =_c [0, m) \leq_c [0, n),$$

δηλαδή θα είχαμε $\chi(A) \leq_c A$, για $A = [0, n)$, που έρχεται σε αντίθεση με τις ιδιότητες του χώρου Hartogs. Επομένως $\chi([0, n]) \not<_o [0, n+1)$ και άρα $\chi([0, n]) =_o [0, n+1)$.

Άσκηση 3. Δείξτε ότι τα ακόλουθα είναι ισοδύναμα:

(i) Το Αξίωμα Επιλογής: για κάθε συνόλα A, B, P με $P \subseteq A \times B$,

αν για κάθε $x \in A$ υπάρχει $y \in B$ με $(x, y) \in P$, τότε υπάρχει $f : A \rightarrow B$ με $(x, f(x)) \in P$ για κάθε $x \in A$.

(ii) Για κάθε μη κενό σύνολο A υπάρχει συνάρτηση $\varepsilon : \mathcal{P}(A) \setminus \{\emptyset\} \rightarrow A$ με $\varepsilon(X) \in X$ για κάθε μη κενό $X \in \mathcal{P}(A)$.

(iii) Για κάθε μη κενή οικογένεια μη κενών συνόλων $(A_i)_{i \in I}$ το γινόμενο $\prod_{i \in I} A_i$ είναι μη κενό.

Λύση.

(i) \implies (ii) Έστω A μη κενό σύνολο. Ορίζουμε $P \subseteq (\mathcal{P}(A) \setminus \{\emptyset\}) \times A$ ως εξής

$$(X, x) \in P \iff x \in X.$$

Τότε για κάθε $X \in \mathcal{P}(A) \setminus \{\emptyset\}$ υπάρχει $x \in A$ με $(X, x) \in P$. Από το Αξίωμα Επιλογής υπάρχει μια συνάρτηση $\varepsilon : \mathcal{P}(A) \setminus \{\emptyset\} \rightarrow A$ με $(X, \varepsilon(X)) \in P$, δηλαδή $\varepsilon(X) \in X$ για κάθε $X \in \mathcal{P}(A) \setminus \{\emptyset\}$.

(ii) \implies (iii) Έστω $(A_i)_{i \in I}$ μη κενή οικογένεια μη κενών συνόλων. Από τον ορισμό της οικογένειας συνόλων υπάρχει σύνολο E και μια συνάρτηση $\pi : I \rightarrow \mathcal{P}(E)$ με $\pi(i) = A_i$. Από το (ii) υπάρχει μια συνάρτηση $\varepsilon : \mathcal{P}(E) \setminus \{\emptyset\} \rightarrow E$ με $\varepsilon(X) \in X$ για κάθε μη κενό $X \in \mathcal{P}(E)$. Επειδή κάθε $A_i = \pi(i)$ αιχμίζει στο σύνολο $\mathcal{P}(E) \setminus \{\emptyset\}$, ορίζεται η σύνθεση

$$f : I \rightarrow E : f(i) = (\varepsilon \circ \pi)(i).$$

Τότε για κάθε $i \in I$ έχουμε $f(i) = \varepsilon(\pi(i)) \in \pi(i) = A_i$, δηλαδή $f(i) \in A_i$ για κάθε $i \in I$ ή αλλιώς $f \in \prod_{i \in I} A_i$.

(iii) \implies (i) Θεωρούμε συνόλα A, B, P με $P \subseteq A \times B$ και υποθέτουμε ότι για κάθε $x \in A$ υπάρχει $y \in B$ με $(x, y) \in P$. Μπορούμε να υποθέσουμε ότι το A είναι μη κενό σύνολο αλλιώς τότε παίρνουμε $f = \emptyset$ και έχουμε το ζητούμενο.

Θέτουμε $P_x = \{y \in B \mid (x, y) \in P\}$, για $x \in A$. Τότε $P_x \neq \emptyset$ για κάθε $x \in A$ και μάλιστα η συνάρτηση

$$\pi : A \rightarrow \mathcal{P}(B) : \pi(x) = P_x$$

ορίζει τη μη κενή οικογένεια μη κενών συνόλων $(P_x)_{x \in A}$. Από την υπόθεση το σύνολο $\prod_{x \in A} P_x$ είναι μη κενό. Έστω $f \in \prod_{x \in A} P_x$, τότε $f : A \rightarrow B$ και για κάθε $x \in A$ έχουμε $f(x) \in P_x$, δηλαδή $(x, f(x)) \in P$.

Άσκηση 4. Θεωρούμε μη κενά σύνολα A, B και μια συνάρτηση $f : A \rightarrow B$. Δείξτε ότι υπάρχει ένα μεγιστικό μη κενό σύνολο $C \subseteq A$ πάνω στο οποίο η f είναι 1 – 1, δηλαδή ο περιορισμός $f \upharpoonright C$ είναι 1 – 1 και για κάθε $D \subseteq A$ για το οποίο η $f \upharpoonright D$ είναι 1 – 1, το C δεν είναι γνήσιο υποσύνολο του D .

Λύση.

Θεωρούμε το σύνολο $P = \{C \in \mathcal{P}(A) \mid f \upharpoonright C : 1 - 1\}$, μαζί με τη σχέση \subseteq . Τότε ο (P, \subseteq) είναι μερικά διατεταγμένος χώρος και μάλιστα μη κενός: αν $a \in A$ τότε $\{a\} \in P$. (Μπορούμε επίσης να πούμε $\emptyset \in P$.) Εφαρμόζουμε το Λήμμα του Zorn στον χώρο (P, \subseteq) .

Έστω \mathcal{D} μια αλυσίδα στον (P, \subseteq) . Θεωρούμε το σύνολο $S = \bigcup \mathcal{D}$. Πρέπει να δείξουμε ότι $S \in P$, δηλαδή ότι ο περιορισμός $f \upharpoonright S$ είναι 1 – 1 συνάρτηση. Θεωρούμε $x_1, x_2 \in S = \bigcup \mathcal{D}$ με $f(x_1) = f(x_2)$. Δείχνουμε $x_1 = x_2$. Υπάρχουν $C_1, C_2 \in \mathcal{D}$ με $x_1 \in C_1$ και $x_2 \in C_2$. Αφού το \mathcal{D} είναι \subseteq -αλυσίδα θα έχουμε είτε $C_1 \subseteq C_2$ είτε $C_2 \subseteq C_1$. Σε κάθε περίπτωση υπάρχει $C \in \mathcal{D}$ με $x_1, x_2 \in C$. Αφού η αλυσίδα \mathcal{D} αποτελείται από στοιχεία του P έχουμε $C \in P$, δηλαδή η συνάρτηση $f \upharpoonright C$ είναι 1 – 1. Με βάση τα $x_1, x_2 \in C$ και $f(x_1) = f(x_2)$ καταλήγουμε $x_1 = x_2$.

Άρα $S \in P$. Προφανώς $C \subseteq S$ για κάθε $C \in \mathcal{D}$. Επομένως το $S = \bigcup \mathcal{D}$ είναι άνω φράγμα της αλυσίδας \mathcal{D} στο P .

Δείξαμε λοιπόν ότι κάθε αλυσίδα στον (P, \subseteq) έχει άνω φράγμα. Από το Λήμμα του Zorn υπάρχει ένα μεγιστικό στοιχείο C του P . Αν το C ήταν κενό τότε παίρνοντας ένα $a \in A$ θα είχαμε $\{a\} \in P$ και το $C = \emptyset$ θα ήταν γνήσιο υποσύνολο του $\{a\}$, που αντιτίθεται στη μεγιστικότητα του C . Επομένως $C \neq \emptyset$. Τέλος αν $C \subseteq D$ και η $f \upharpoonright D$ είναι 1 – 1, τότε $D \in P$ και αφού το C είναι μεγιστικό έχουμε $C = D$.